

הגיליון פוקדש על ידי בני המשפחה יחיו, לנחת והצלחה עבור ישראל ודינה ובקה פרידמן!

יריית פתיחה / הרב יעקב ב. פרידמן

הנה המוסחה מחיינו:

כשראש ממשלה בישראל מתמנה לתפקידו, בתחילת כהונתו הוא מלא עזו ורוח חיים, ורצון בועז לחולל מהפך ולטלטל סדרי עולם. הוא מגיע עם תיק עמוס רעיונות, בביטחון, שאיש לפניו טרם חשב עליהם.

"זהו שחר של יום חדש!" - שאג אהוד ברק מול רכבות מעריצים כליל הבחירות ההיסטרי שלו.

ה"שחר" - שקע לפני שזרח.

כעבור חודשיים מעלות השחר, נכשלו 'שיחות שפרדסטון' בהן התחנן לתת מ"גלימא דעל כתפאי". אינתיפאדת 'אל אקצה' פרצה בזעף, 13 ערבים נהרגו, וגל אינסופי של מהומות...

הלילה ירד כליל כעבור שנה ו 245 ימים. ברק התפטר.

מה החמיצו ראשי הממשלה בישראל? את תודעת החושך, והגר שעמו.

שהמצב בארץ הוא מצב של גלות. הם החמיצו את ההכרה, שהעולם גשר-צר-מאד במהותו, מעצם בריאתו, ושליחים עם הפלסטינאים, כמו לכל קשיי החיים, אין מותג פלאים מסתורי...

ושאנחנו מצויים כ'ביצה' טובענית.

אין דרך לסלק מיליוני ערבים ושאיפותיהם הלאומניות בהינף רעיון. יש ללמוד לחפש את האור בתוככי החשיכה. ללמוד לחיות בשלום עם החשיכה והאור שעימה.

"שתהא שלהבת עולה מאליה"

גיצים מנר החנוכה

אבוקה, אומרים רבותינו, פסולה לנר חנוכה.

משום שמהותו של נר חנוכה, מבעיר ה'שם משמואל', הוא להאיר בתוך החושך. למרות החושך. איתו.

אבוקה מסלקת את החושך מעיקרו. ואילו נר - מאיר בתוככי החושך ומיצרי ההסתר.

הקושי המאפיין ביותר את בן דורנו, הוא חוסר יכולתו להשלים עם קשיים, ולראות בהם חלק מסדרי חיו. אנחנו מסרבים, כילדים, להשלים עם גוכחותו של ענן הסבל בחיינו.

לכני דורנו יש את זכות היוצרים על המושג 'משבר', וגם הביטוי "החיים קשים", הוא נכס פרטי של הדור הזה. למרות שבוכנו יותר מכל דור, ברווחה חומרית מופלגת, ואווירה תורנית סוחפת.

* * *

במסגרת עבודתי עם בני ישיבות, אני נתקל רבות בטעות בסיסית:

רבים מהנבוכים בארץ, המצויים בקשיים והתחבטות רגשית, בטוחים שאי שם מסתתרת אמת מופלאה, שטרם גילו אותה; אמת שתפנה עבורם דרך השם, ותיישר בערבה מסילה.

השבוע בגיליון:

4 נפרדים: חברי החתן נפרדים לאור ימי החנוכה!

מרגש: 'סרט' באומן!

3 מרתק: החמצת ראש הממשלה!

4 מיוחד: רעיון מפרי-מנחם החתן שיח' לחנוכה!

הגיליון יו"ל ע"י: מכון "בלבבי" - יהדות מלב אל לב

פרטים בקרוב!

גיליון 'פרש' (י) ת השבועי - מהדורת שמחה מיוחדת!

עורכים ומבאיים לדפוס: בני משפחת פרידמן ואורן יחיו.

לקבלת הגיליון - מייל המערכת: abyisrael@gmail.com פלא: 0504116867.

יריית פתיחה / אבישי פרי (המשך)

* * *

נחמה עצומה לנבוכים בארץ, גם היא טמונה בנרו המאיר של חנוכה: עצם כיבוש הסבל וניגורו, וההארה שבתוך הקושי - הם מחוללי העונג המופלאים ביותר שראה העולם.

סבל וקשיי-נפש - אומרים חכמי המחשבה - הם כמו שדה מכשולים לאימוני הצבא. אף מכשול אינו אהוב, אבל כל מכשול הוא יעד מופלא! אתגר מרומם! ורק שוטה יעמוד אחוז תימהון וצער בשערי השדה, ויטען:
"אח! אלו לא נערמו כאן המכשולים!"

מה משיבים לו לאותו שוטה?
"כאן כל מכשול הוא כלי; וכל אבן-נגף - יעד, וכל השדה כולה - מסלול של נצחון!"

* * *

היוונים גזרו על שבת, על חודש ומילה.

תינח, מקשה העולם, שבת ומילה שהם אותות וכריתת-ברית עם ישראל. מה איכפת היה ליוונים שיקבעו ישראל את ראשי חודשיהם?
הכח של 'קידוש החודש' שנמסר לחכמים, אומר רבינו הקדוש ה'שפת אמת', מבטא את תוקפם וחילם של חכמי ישראל. חז"ל אומרים, "אשר תקראו אותם - אפילו שוגגין", היינו, יש תוקף בידי חכמי ישראל לשנות מהות! לקחת יום של חולי חולין, ולהאיר ולקדש אותו. (הגמ' גם מביאה שעיבור השנה של חכמי ישראל, כוחו רב לו לשנות את הטבע. בשור המועד, בכתולה בת ג' שנים, ועוד).
מנגד, ארס התפיסה היוונית היתה, ביותק חכמת התורה מקדושתה. לכן קשה היה תרגום התורה ליוונית, "כיום חורבן בית אלוקינו".

מאי טעמא?

משום שמשמעות התרגום הייתה, הפרשת חכמת התורה מקדושתה. היוונים לחמו מלחמת חורמה בתפיסה, שתורה אמורה לשנות את חיי לומדיה. ומכאן מלחמות ב'חודש'.

* * *

ישנה לדברי ה'שפת אמת' השלמה מופלאה ששמעתי מפי ראש ישיבת 'כרם ביבנה' הגרמ"י גולדוויכט זצ"ל.

ב'על הניסים' אבחנו אומרים, "ואחר כך באו בניך לדבר ביתך ופינו את היכלך וכו' וקבעו שמונת ימי חנוכה..."

"מה עניין", תמה, "קבעו שמונת ימי חנוכה", שהוא פרט היסטורי, לסדרי התפילה, שמהותם הלל והודיה?"

כאן טמון גולת הכותרת של המאבק ביוונים. היוונים ניתקו את התורה מקדושתה, ולחמו ב'קידוש החודש', משום שהוא נושא את התפיסה, שחכמי ישראל התקדשו, עד כדי יכולת לקדש ימים של חולין..

"וקבעו שמונת ימי חנוכה אלו" - היא פסגת הניצחון נגד התפיסה היוונית. עצם היכולת של חכמי ישראל לקחת שמונה ימים של חולין, ולקדש אותם לדורות, היא הכרזה רועמת שהתורה מקדשת את לומדיה, ומרוממת את נפשם מעל לטבע ומגבלותיו!

בגדר מצוות נר חנוכה

בגמרא (שבת כג, א) שנינו: אמר רב הונא: חצר שיש בה ב' פתחים - צריכה שני נרות. (היינו שני נרות חנוכה), מפני החשד, של העוברים שיחלפו בחצר נעדרת הנר, שיחשדו שזה האיש לא הטיב נרות החנוכה.

והנה חקרו האחרונים' בגדר מצוות נר חנוכה, אשר זוכה לתואר בגמרא של "נר איש וביתו" (שבת כא, ב): האם היא 'חובת האדם' להדליק בביתו נרות חנוכה, או שמא מדובר ב'חובת הבית' לפיה על האדם לדאוג שבביתו יודלק נר החנוכה.

הסיטואציה שתבתר בין הצדדים הינה באדם חסר-בית, אשר אין לו "ביתו" שידליק בו. שאילו אמרנו שמדובר בחובה המושתתת על האדם - שוב גם-כאן לכאורה לא יימנע מהדליק. אולם אם-נאמר שמדובר בחובה על הבית שהאדם צריך לדאוג לזו, הרי שאין כאן בית של דירה, בו יחויב זה להדליק הנרות.

והנה, יש לנו מקום לדקדק דקדוק מופלא מדברי גמרא אלו, מהם משמע שמדובר בחובת הבית. שכן כלך אמרו: "צריכה שתי נרות", - משמע החצר עצמה טעונה הדלקת הנרות.

אכן נראה, שאינו. ומהלך חדש נרקם כאן: לעולם תלוי הדבר באיזו חובת הדלקת נרות אנו עסוקים: אילו מדובר חבות הדלקת נרות המקורית, בהחלט יש מקום לומר שזו מוטלת על האדם - בעל הבית. אולם בחובה שכל-כולה לא נועדה אלא להוציא לעז מן עוברי-האורח, הרי שאין זו חובה על האדם, אלא חובה שיהיה בבית נר דלוק, רק כדי שלעז זה יהא משולל מאליו. אלא, שדברים אלו לא הולמים מה שמצאנו כותבים שגדר חובת הדלקת נרות חנוכה משום חשד הופכת ונהיית חובה של מעיקר-דין הדלקת נרות המקורית.

שאלה: חנוכה, כנודע, הינו מלשון "חינוך". מה משמעותו העמוקה של הדבר?

תשובה:

ברצוני להביא בזאת את דברי המהר"ל בנושא, בשפתנו שלנו: חג החנוכה כנודע הינו שמונה ימים. עניין מניין ימים זה נובע מהעניין הבא: השבוע שלנו הוא שבעה ימי בראשית. זהו העולם הטבעי. לפיכך תבינו, שהיוצא מן השבע הינו מחוץ לטבע. לכן גם יום שמונה לא קיים במערכת השבועית. נותרים אנו במסלול ובמסגרת הטבעית שלנו. חג החנוכה, תבינו אתם, פירושו יציאה מחוץ לטבע.

והנה המקבילה: כאשר תינוק נולד, הוא בא בברית ביום השמיני. הרעיון זהה לרעיון החנוכה: האדם נולד בטבעו עם ערלה - אטימות, נוטה לגשם ולחומר של עולם הזה. אך ביום השמיני יוצא הוא מן הטבע, לרמז שתכלית הברית היא ההתגברות על מערכת עולם החומר שלנו, וכי על ידי ברית ביום השמיני תהיה לו סייעתא דשמיא להתגבר על הניסיונות.

זה אומר לנו, ששמונה זה מיוחדות לצאת מן הגשמיות. חנוכה, הוא חג החינוך. שכן, הוא מלמד אותנו לחנוך את עולמנו הרוחני תוך העפלה על עולם החומר.

*הכותב הינו ר"מ בישיבת נתיבות עולם, בני-ברק

אלומת
אור
בג'ונגל
הישראלי

נקודה טובה / יונתן אורן

'סרט' באומן

אומן, ראש השנה השתא, תשע"ד.

הוא גם עם כולם. עם ההמון שצובא על הציון הקדוש. אבל ליבו בכלל בל עימם - הוא עסוק בהפקת סרט טלוויזיוני עבור רשת טלוויזיה אירופית על תופעת 'אומן'.

'הוא', זה אשכנזי-ישראלי, בן-בריתה של הבוהמה הישראלית.

באורח טבעי, נותר מיודענו ביום הדין - ראש השנה, בציון רבינו נחמן מברסלב. קלטתי אותו ברגעים מיוחדים. הוא כרכר עם כולם, כשכולו נרגש. כבר מזמן יצא מתפקידו הרשמי, הקר והמנומס.

'באתי לעשות סרט והתהפך לי הלב', הפטיר לפנינו, ואף הבטיח מידית לבוא אל אומן כל שנה!.

אפיזודה זו, מעידה לכולנו, כי לכל יהודי יש את הניצוץ שלו בלב פנימה. לכל יהודי יש 'נקודה טובה'. ואע"פ שחטא - ישראל הוא! וכשמגיע רגע של אמת ושל טוהר - כל אחד מתעורר. אין סקטוריאליזם.

אם גם אתם נחשפתם ל'נקודה טובה' בלב הג'ונגל הישראלי, פנו למערכת בהקדם!

דברי פרידה

חברי ועמיתי החתן נפרדים, לאור יציאת החנוכה

עזריאל פראנק

איש ירושלים, סנהדריה המורחבת, י-ם

אור החנוכה

ידוע הוא, שכל הקרבנות שבמקדש, המלאך מיכאל מקריב כנגד זה בשמיים אולם בהטבת המנורה - גם למעלה אהרון הכהן הגדול אחראי לכך. וצריך באור, מדוע ומה שונה דין זה משאר עבודות המקדש השייכים למלאך מיכאל?

ונראה, שמתנה זו שניתנה לאהרון איננו קשורה כלל ועיקר לתפקידו ככהונה גדולה בעצם, אלא מדובר במתנה מיוחדת, שהקב"ה העניק לו לאהרון שביקש להקריב קרבנות, אחרי שכבר תמו קרבנות נשיאים. "שלך", אמר לו הקב"ה, "גדולה משלהם. שאתה מדליק ומיטיב את הנרות". נמצא שאהרון הכהן הגדול שייך למנורה. בלי כל קשר לכהונה גדולה שלו.

אנו מברכים את הזוג הצעיר שנישא בימי החנוכה, שאור החנוכה יזריח עליהם כל הימים, וכשם שהחתן שיח' מאיר בסבר פנים יפות תמיד!

יעקב הלוי נווה יעקב, י-ם

חג של 'יותר'!

חג החנוכה הוא חג של 'יותר'. של 'מהדרין' מן המהדרין' (שבת כא, ב). בחנוכה איננו עושים רק את שורת הדין. אנו תרים אחר ההידור יותר ויותר.

בכך נראה ליישב גם תמיהתו הנודעה של הבית יוסף, מדוע ידליקו שמונה ימים - כאשר ביום הראשון השמן לא היה מן הנס, דנראה, שהג החנוכה במהותו בא לבטא את ה'יותר' במצווה. נשמתו של החג הזה היא התוספת והבקשה לשאוף קדימה. לכן גם יוסיפו להדליק ביום שאולי מן הדין אין עניין לצינו כיום של הדלקת הנס.

החתן ישראל, עם ליבו הגועש, שואף תמיד מעצמו וגם משפיע לאחרים בשיטה של 'יותר'. יה"ר שימשיך כך הלאה.

ישראל כהן

חברותא' בסדר ג', רמת-שלמה י-ם

נס חנוכה!

אמרו בגמרא בשבת (כא, ב): מאי חנוכה? דתנו רבנן: בכ"ה בכסלו, כשנכנסו יוונים להיכל טמאו כל השמיים וכשגברה מכות בית השמונאים ונצחום ולא מצאו אלא פך אחד של שמן וכו', נעשה נס והדליקו ממנו שמונה ימין. לשנה אחרת קבעום ועשאוים ימים טובים בהלל והודאה. והקשו, הלא נעשו עוד שלל ניסים גדולים בחנוכה כמו ניצחון החשמונאים המעטים על היוונים הרבים, ובמה נתייחד אפוא נס פך השמן מאלו, שבעילתו מציינת הגמרא את חג החנוכה? יש לבאר: כל הניסים, היו ניסים שנראים בדרך הטבע למעשה, אולם נס פך השמן היה במהותו נס של ממש מעל הטבע - שכמות מועטה של שמן תספיק לשמונה ימים.

וזאת ברצוני לאחל לידידי החתן המיוחד ישראל פרידמן נ"י, על נס חנוכה האישי שלך עם זיווגך, אשר גם זה נס שמעל הטבע וכאשר כבר קבעו חז"ל שקשה הזיווג כנס קריעת ים סוף (סנהדרין כו, א).

הרב יהונתן יוסף דובר שכונת 'שמעון הצדיק', ירושלים

בזכות שמעון הצדיק

חנוכה הוא חג שלא בטל גם לעתיד לבוא משום שהוא קרה באתערותא דלתתא ואתערותא דלעילא. היינו דהחשמונאים הם שהחלו כאן במלחמה הגדולה על הרוחניות היהודית שנרמסה ע"י היוונים והמתייוונים ואז סייעם קודשא בריך הוא לנצח והדליקו נרות בחצרות קדשך.

זכה החתן, ישראל, להיות מבני עליה וממחזקי הדת על תילה באמונה אמיתית בצדקת הדרך היהודית תורנית המסורה לנו מדורי דורות; בכתיבתו, בהליכותיו ובהשקפתו.

זוכר אני את הימים בהם בא להתפלל במסי"נ יחד עם אבא זצ"ל במערת שמעון הצדיק הכהן הגדול ונשיא הסנהדרין. לא היו אלו ימים קלים ובכל זאת באתערותא דלתתא אתערותא דלעילא וממעמקים קרא והתפלל ונענה בכלה נאה וחסודה.

יהי רצון שיזכו להקים בית נאמן בישראל באושר ועושר לתפארת המשפחות ויהיה החתן מוסיף והולך כדעת בית הלל בכל ענייני היהדות.

רפאל יונתן

חבר למערכת גיליון 'פרש' (יית) השבוע, רחובות

כוחה של ראשוניות!

היוונים מבקשים שהיהודים יחקקו על קרן השור: "אין לנו חלק באלוקי ישראל". הכל תמהים: מדוע "קרן שור"; מה מסר יש בדבר? וידוע את אשר הסבירו, שקרן השור היה בעצם הבקבוק של הילדים הרכים, והיוונים רצו שכבר כילדים טפים, שרק הרגע רואים את אור השמש, יראו הילדים מסר בוטה זה. הבינו המה רשעים אלו את סוד החינוך של הילד הרך בשנים בעם היהודי. הוי-אומר: כוחה של ראשוניות!.

הישיבה, אף-היא צעדיו הראשונים של כל בחור בדרך העולה בית-קל. זכינו והשלמות זו הייתה לצידך כל-רגע. כאשר כל רגע היה בו לימוד ומוסרי-חיים. על-כן רציתי להודות לך, ישראל, ולברכך שאת הזכויות הללו תיקח איתך להאיר ולבנות ביתך באור גדול ואהבה. יהי הרצון שיאיר לך ה' פניו - כפי שעשית אתה. וכמה סמלי ומרתק שאכן אתה זוכה לבנות ביתך תחת הרושם הראשוני של אור נרות החנוכה, שלבטח נצרב ביסודות הבית.

אלחנן אדמי רחובות

להזכירם תורתך!

בשנה שעברה כתב עורך הגיליון החתן שיח' שיוון לא באו להשכיח אקטיבית התורה - אלא להעסיק את היהודי בתלאת הקיום - עד שתוכן הקיום וייעודו יעלמו הצידה, עד יגוועו. "להשכיחם" - טבעית. תפקיד היהודי לפי זה, הוא להעמיד האידישקייט במרכז.

גיליון זה שלפניכם, מביא מידי שבוע את שיא האידישקייט למקומות רחוקים. הוא עושה פרסום דבר ה' לעם הגדול. גיליון זה הופך את היהדות למרכז ההווה הישראלית. נחת, ישראל!
מזל-טוב ישראל!

דברי פרידה

חברי החתן נפרדים, לאור ימי החנוכה

הרב אברהם אלקיים
איש יהדות התורה הספרדית, ירושלים

דרחים רבנן - אינו גופא צורבא מרבנן!

רציתי לכתוב מספר מילים לכבוד ידידי המופלג החתן היקר כמר ישראל ני"ו לאוי"ט אשר נישא למזל"ט עב"ג בעיצומם של ימי החנוכה. פתחתי את הגמרא במסכת שבת בסוגיות של חג החנוכה, שם רצינו למצוא משהו המקשר בין החתן שיחי' וחג החנוכה גם יחד. אלא, שאז צדו-עיני דברי הגמרא בסוף הסוגיה: אמר רבא, דרחים רבנן, הוו ליה בנין רבנן, דמוקיר רבנן הוו ליה חתנוותא דרבנן. דדחיל מרבנן הוא גופיה הוי צורבא מרבנן, ואי לאו בר הכי מישתמען מיליה כצורבא מרבנן.

נמצינו שלושה דרגות בקשר וחיבור לתורה: אוהב חכמים, מוקיר חכמים, וירא חכמים. אלא, שהקושיא הנה היא ניצבת: לכאורה יודעים אנו, כי גדולה היא מעלת האהבה מן היראה, וכאן שמענו שהירא מן החכמים זוכה בעצמו להיות תלמיד חכם - יותר מן אוהבם, שיהו לו רק בנים שכאלו! ועמד בזה בספר מהרש"א וכתב, שהאוהב חכמים - וודאי הוא שכבר כעת הינו תלמיד חכם, שרק אז יכול לאוהבם. והוסיף עוד וכתב שגמרא זו כרוכה עם הגמרא דלעיל הכותבת שהרגיל בנרות, יהיו לו בנים חכמים. אם-כן אף-אנו נאחל לחתן היקר שיחי', שאהבתו לת"ח ניכרת וזועקת מכל ישותו, והראיה הינה עצם דבקוּתו לתלמידי חכמים באופן מיוחד, והסבר פנים יפות בהם מקבל כל תלמיד חכם באשר הוא, תהא עדתו אשר תהא, המעידה בו שודאי שהוא גם תלמיד חכם.

לא נותר לנו אלא לאחל לו ולגנות-ביתו תחי', שודאי תהא רגילה בנרות השבת, שבזכות נרות אלו - של חנוכה ושבת, יגדל את התלמיד-חכם שבו יותר ויותר, ואף יזכו לבנים תלמידי חכמים המאירים את העולם. אך טוב וחסד ירדפוהו כל הימים ילד עם רעייתו שתחי'. אמן ואמן.

יונתן רחמים
כוכב השחר

לקדש שם שמים

את חג החנוכה אנו חוגגים שמונה ימים, וידועה קושיית הבית יוסף על חגיגת היום השמיני - שזכתה ליותר מחמש מאות תירוצים. ניתן לומר שכל יום מימי החג הוא כנגד שמונת הקדושים: חנה ושבעת בניה, שמסרו נפשם על קדושת השם וסיפורם היה הניצוץ הראשון שהוביל למרד המכבים. שמונה אלה העניקו אור לשמונה ימים, אור חנוכה הוא אורם, וכל יום מימי החג הוא מעין אושפיזין לכל אחד ואחד מהם כשהיום השמיני הוא כנגד חנה, אם הבנים, שחינוכה הוא שהוביל את בניה למסירות נפש כזו, והיא אף רמוזה בשם החג: חנוכה - אותיות חנה ועוד כ"ו - בגימטריא שם הו"י-ה ברוך הוא, כלומר חנה שקידשה את שם הקדוש ברוך הוא.

ישראל חברי היקר: למדתי ממך המון! המשך לקדש את שם השם בחיים, כפי שהינך עושה בהפצת אור הרעיון היהודי בפרסומיך המאלפים, ותזכה להשראת השכינה בביתכם החדש בעז"ה. מזל"ט!

הרב יחיאל תם
ירושלים

חנוכה ונס פך השמן

ידועים דברי הרמב"ם (פרק ד' מהל' בית הבחירה הלכה י"ד ועוד) שטומאה הותרה בציבור, וידועה הקושיא המפורסמת שהרי אף בחנוכה היו יכולים להדליק בטומאה, ולא היה צריך לנס גדול כזה? וביותר תמוה שבחנוכה אנו מסמלים את נס פך השמן ע"י הדלקת נרות חנוכה?

והנה בספרים מביאים מדרש (עיין ציץ אליעזר כא, י) כשחזר יעקב על פכים קטנים ונאבק עם המלאך וכו', אמר הקב"ה ליעקב אתה מסרת את נפשך בשביל פכים קטנים, הייך אני משלם לבניך שיעשה להם נס גדול בימי החשמונאים ע"י פכים קטנים. והנה יש להקשות ע"ז שהרי הגמ' בחולין (צא) לומדת מכאן אמר ר"י מכאן לת"ח שלא יצא יחידי בלילה, ז"א שיעקב לא היה צריך לצאת וכביכול נענש ע"י שנאבק עמו איש (עיין רש"י שם), וא"כ למה זכה שיעשה נס גדול עי"ז? ונראה לבאר לפי מ"ש בפרשת וישלח ויצב יעקב מצבה וכו' ויסך עליה שמן, ובמפרשים (עיין הת"ס) מביאים זהו השמן מהפכים קטנים ששכח יעקב, ולכאורה יעקב לא היה צריך דווקא את השמן הזה, הוא היה יכול להשתמש בשמן שאינו טהור, ולפי שהתאמץ לקחת שמן טהור משלו שאינו גדול, זכו החשמונאים שיעשה להם הנס ומצאו את פך השמן בטהרה דווקא. לידידי ורעי ישראל פרידמן: אתה נפרד מהישיבה בתור בחור אבל אלינו אתה מצטרף כאברך מן המניין. מזל טוב וברוך הבא.

הרב א. ת. אור

הוגה דעות, חבר מערכת גיליון 'פרש(י)ת השבוע'

על פתח ביתו - מבחוץ!

בשנה שעברה כתב עורך חז"ל תקנו את מצות נר חנוכה בביתו, מכיוון שהוא מצות נר איש וביתו מצווה להדליקו על פתח ביתו מבחוץ. תלמוד בבלי מסכת שבת דף כ"א. "ויהי מקץ שנתיים ימים". דורשי רשומות אמרו, כי ראשי תיבות של המילה שנתיים הם רמז לאחד מהלכות החנוכה: שמאל - נר תשים, ימין - מזוזה. אופן ההלכה של מיקומם המיוחד של מצוות הדלקת החנוכה וקביעת המזוזה באופן שהם מקיפים את האדם הישראלי הנכנס לביתו - יש בו תוכן עמוק: לפתח ביתו של האדם ישנם שני תפקידים: כניסה פנימה ויציאה החוצה. המזוזה, עניינה הוא השמירה על הפנים, על התוכן הפנימי אשר בבית ישראל פנימה, לבל ייכנסו אליו רוחות זרות. לכן מקומה הוא בצד העיקרי של הנכנס לבית - צד ימין. נרות החנוכה, תפקיד אחר להם. אמנם גם הם מצווה המוטלת על הבית, "מצוות נר חנוכה - נר איש וביתו". אבל תפקידם הוא ההארה כלפי חוץ. "נר חנוכה, מצווה להדליקו על פתח ביתו מבחוץ". מבטאים הם הנרות את ההקרנה וההשפעה של בית בישראל על העולם כולו. מצוות הדלקת נר - חנוכה, ומצוות הקמת בית. כרוכים זה בזה בכך שמקרינים אור רוחני, פנימי וחיצוני. במיוחד הבית החדש המוקם בישראל על ידי הבה"ח החתן ישראל פרידמן נ"י המקפיד להדליק את תובנותיו המאירים גם על פתח ביתו לבחוץ. מסמל יום נישואיו והקמת ביתו החדש שיתרחש בשעת"ו בנר חמישי של חנוכה במזל טוב.